

„Український Голодомор – геополітичний, що має ідеологічне підґрунтя...”

Мій співбесідник, пр. Нікос Лігерос, відома людина в Греції та усьому світі. Надзвичайні якості, що зараховують пана Лігероса до десятки найрозумніших людей планети, роблять його не тільки блискучим науковцем, митцем, філософом тощо, але й надзвичайно гуманною людиною. Божий дар, впеvнений п. Лігерос, повинен служити людству в ім'я вищої Справедливості. Таким чином до сфери діяльності грецького вченого органічно попали питання поневолення Кіпру, визнання Ґеноцидів вірмен та понтійців, а також Голодомору-1932-33 рр. в Україні Ґеноцидом українського народу. Пан Лігерос був одним із основних доповідачів на Конференції “Голодомор 1932-33 рр. – хронологія запланованого злочину проти українства”, яка пройшла 22 вересня в Стоа вівліу (Будинку книги) грецької столиці за організації Товариства „Українсько-грецька думка” під егідою Посольства України в Греції в рамках міжнародної акції „Незгасима свічка”. На наше прохання він відповів на кілька питань.

- Пане Лігерос, як ви почали займатися Голодомором?

- Мій український приятель К. Оніщенко, знаючи, що я теоретично займаюся ґеноцидами та їх визнанням, попросив мене дослідити Голодомор. Великий поступ у цьому напрямку однак було зроблено за допомогою архівних матеріалів моєї іншої подруги українського походження Євгенії Степанівни Кузен з Франції. Але те, що дійсно пояснює моє захоплення, це потреба людської гідності.

- Як стратегічний радник, ви займаєтесь також питанням Ґеноциду вірмен та Ґеноциду понтійців. Чи могли б ви назвати якісь відмінності. Чи існує щось, що вирізняє Голодомор серед інших Ґеноцидів?

- Український Голодомор має одну особливість в сенсі визнання ґеноцидом, що є незвичним моментом для дослідників, які займаються питаннями визнання. Класичні ґеноциди є расовими. Український Голодомор не починається з расових рамок, але з геополітичних, що мають одночасно ідеологічне підґрунтя. Радянський режим має проблеми і потрібно негайно прийняти рішення. Одне з цих рішень власне і стане в майбутньому основою ґеноциду. Ще одна складність заключається в тому, що жертви рідко борються разом, тому що мертві зустрічаються разом лише внаслідок якогось результату. Протилежно цьому, кати вчаться на досвіді минулих ґеноцидів. Так, Гітлер говорив про ґеноцид вірменів: „Хто буде пам'ятати про це потім?”. Якщо ми дослідимо геостратегічно як діє ґеноцид згідно вісьми фаз Стантона, ми побачимо, що завжди застосовується винищення з центру. Питання полягає в тому, щоб це не стало видимим і зрозумілим ззовні. Якщо ми розглянемо детально ґеноцид вірменів, побачимо: починається в 1896 р., стає видимим в 1915 р. і розвивається аж до 1923 р. Одночасно маємо ґеноциди понтійців та ассирохалдеїв, які розчиняються в основному. В будь якому випадку всі три ґеноциди проявляються пізніше. В цій процедурі застосовується техніка масового переміщення населення. Це стало основною ідеєю понтійського ґеноциду, коли кліматичні умови були використані для зникнення мас. Згідно з цим, Сталін, вирішуючи свої проблеми, використовує засоби масового винищення населення.

- Що, на вашу думку, робить Голодомор невидимим? Чому навіть сьогодні про нього уникають говорити?

- Перш за все, при Голодоморі ви побачите, що закриваються кордони, система стає герметичною. Спочатку зникне населення в серці, починаючи з центру і обережно поширюючись до периферій, аж поки не стане необхідно жорстким в разі опору. В цій технології маємо одночасно поступове перетворення людини на тварину. Цим, в першу чергу, викликається почуття вини в жертви, за те, що вижила і, по-друге, вижила за рахунок іншої жертви. Якщо посадити двох людей в одну камеру, через деякий час між ними почнуться проблеми. Якщо ж посадити двох людей в різні камери, за деякий час вони швидше всього об'єднаються проти вас. Зокрема, треба сказати, що цей метод був застосований в Греції за часів Хунти. На одну камеру, де було 25 осіб, видавали одну картоплину. Якщо застосувати цей метод в такої величини країні як Радянський Союз, можна було зтерти з лица землі мільйони душ.

Якщо уважно вивчити документи, що ми маємо в розпорядженні, ви побачите, що було масово переміщено понад 2 мільйони людей в надзвичайно віддалені райони. Здійснюючи масове переселення, заберіть від людей їх землю та можливі способи їх

перепису. В результаті вони опиняються на чужій землі. І тут, по суті, українці опинилися чужинцями на своїй українській землі. Це є система, де використовується психологічна війна з метою позбавлення жертви національної свідомості. Багато мігрантів, опинившись за кордоном, вважають, що знаходяться у ворожому середовищі. Вони повинні зрозуміти, що найгірше опинитися мігрантом у власній країні, коли не маєш з ким говорити, тому що всі є чужими, і свої – теж чужі.

Отже, коли ми маємо ідеологічну основу, як у випадку українського Голодомору, була необхідність перетворити проблему з ідеологічної на геостратегічну так, щоб вона стала сприйнятною для громадянського суспільства.

Розмовляла Галина Маслюк